

holdning, der er regnet med, ogsaa vil indgaa. Ganske vist vil Høsten maaske nok blive under Middelhøst, men der vil dog alligevel blive tilstrækkeligt til Fordeling til de mindre Jordbrug. Thi det kunde aldrig falde mig ind at kræve mere til Disposition, medmindre der bliver tilstrækkeligt først og fremmest til Brødkorn og saa til Fordeling blandt dem, som har Hjælp behov, og det vil jo desværre blive mange.

Det er under denne Forudsætning, jeg haaber og venter og taler for, at man skal kunne faa Lov til at beholde noget mere end de 400 kg. Jeg indrømmer, at det er nødvendigt, at der haves en betydelig Reservebeholdning, som kun kommer de Ejendomme til gode, hvis Jordværdi ikke overstiger 15,000 Kr.; jeg er glad ved den Bestemmelse, skønt der er anket over den fra anden Side, og drejer det sig om den rette skønsmæssige Fordeling af denne Reservebeholdning, synes jeg, at der maa tages noget Hensyn til de Landbrug, som hovedsagelig dyrker Brødkorn. Det fremgik ogsaa af Ministerens Indledningsforedrag, at han var klar over og havde Forstaaelse af, at de, som sidder i de magre korndyrkende Egne, i Virkeligheden hele Tiden har haft Saatvang, og jeg siger: Det er dem, der blandt Landmændene til Dato har baaret de største Byrder, det er dem, der har bidraget mest til Landets Brødforsyning, og derfor maa de tages særlig i Betragtning ved Fordelingen af Statskornet. Disse har ikke øget deres Skatteevne under disse Krigsaaer, tværtimod. Det samme kan siges at gælde saa godt som hele vor Husmandsstand. Det er en tvingende Nødvendighed, at der bliver tildelt Husmændene noget Korn, naar de kan producere et enkelt Svin og derved skabe sig en lille Indtægt, thi den Krigsfortjeneste, der tales om, at Landbruget har indkasseret, har Husmændene i alt Fald ikke mærket noget til. Jeg tør paa-staa, at Husmændenes Stilling er langt daarligere i Dag, end den var før Krigen, og skal vi undgaa en ligefrem Katastrophe blandt mange af vore Husmænd, maa der vises Forstaaelse af deres Stilling. Naar der, for at Husmændene kan faa Del i dette Statskorn, forrås, at de skal forpligte sig til at producere to Svin for hver 1,000 Kr.s Jordværdi, er det en Fordring, der ikke bør stilles, thi den Forpligtelse kan ikke ret mange af Husmændene opfylde, og fastholdes den, vil største Parten være afskaaret fra at faa Del i Statskornet, og det er dog ikke Meningen, det er

netop dem, der trænger mest. Jeg vil derfor meget henstille til det kommende Udvalg, at Kravet nedsættes, saa at der f. Eks. kun forrås eet Svin for hver 1,000 Kr.s Jordværdi for Husmandsbrugenes Vedkommende.

Jeg føler mig overbevist om, at alle her i Tinget har den rette Forstaaelse af, at disse Hovedprincipper, som Lovforslaget er bygget paa, hurtigst muligt maa ophøjes til Lov, da det er haardt nødvendigt under de forandrede Forhold herhjemme.

Jørgen Jensen: Jeg skal ikke forlænge denne Debat; der er saa meget mindre Anledning for mig til at gøre det, som de Indvendinger, der fra min Side er blevet gjort paa forskellige af Lovforslagets Omraader, forekommer mig under Diskussionen at være blevet uddybet og understreget fra forskellige Sider, og derfor er der ingen Anledning for mig til at gentage dem. Naar jeg henstillede til Overvejelse, om det ikke var muligt at nedsætte Ligningskvantumet, er jeg vel klar over, at der, som Ministeren understregede i sin Udtalelse, ikke i og for sig er 2 Millioner Tønders Forskel paa Landbrugsudvalgets Forslag og paa det foreliggende Lovforslag, men jeg maa maaske anføre noget yderligere som Begrundelse for mine Indvendinger — jeg var maaske den eneste, der fremkom med dem, men i hvert Fald ankede jeg over Lignings Størrelse. Jeg indrømmer, at naar jeg skal træffe Valget mellem et fast, skematisk Forslag og dette, der giver Mulighed for at gøre Indrømmelser og tage Hensyn til Enkeltheder, vælger jeg dette. Men naar jeg ønskede, at dette Ligningskvantum kunde nedsættes, har jeg paavist i mine Udtalelser, første Gang jeg havde Ordet, at jeg mente, det kunde gøres endogsaa med Hensyn til Menneskenes Ernæring. Hertil ønsker jeg kun at føje dette at udover det store Kvantum Næringsmidler, som det videnskabelige Udvalg har tilraadet at tilbageholde til Brug for Menneskene, er der noget, som det ganske har ladet ude af Betragtning, nemlig Fisk, Fjerkræ og Vildt. Det sidste spiller vel ingen større Rolle, men de to andre Næringsmidler spiller dog nogen Rolle. Naar jeg ønskede det paagældende Kvantum nedsat, var det i Modsætning til dem, der mente, at Høstudsigterne foranledigede, at man maatte forhøje det for at være paa den sikre Side. Det forekommer mig, at Høstudsigterne opfordrer i høj Grad til,